

ರಾಯಂಚರು ಸೀಮೆಯ ಬಿಸಿಲು ಬೆಳ್ಳಿದಿಂಗಳನುಂಡ ಕಢ್ಣಾರರ ಪಂಕ್ತಿಯ ಹೋಸ ಮಿನುಗು ಮುದಿರಾಜ್ ಬಾಳಿದ್, 'ಹಾನೈ' ಕಥಾಸಂಕಲನದ ಮೂಲಕ ಸ್ವಯಂಪರ್ಯ ಗಮನಸೇಧವರು. ಮಾನ್ಯ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗುಡಿನ್ನಿಯ ಮುದಿರಾಜ್, ಅಂಚೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ವೈಷ್ಣವಿ ಪ್ರಕಾಶನ'ದ ಮೂಲಕ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಿರುತ್ತಾರೆ.

ಗಾಬರಿಯಂದ 'ಸರ್ ನಿಮ್ ಚೀಲ, ಕೈಚೀಲ ಸರ್' ಎಂದ. ಅವರ ಕೈಚೀಲದಲ್ಲಿ ತಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕಾಯಿಪಲ್ಲೇನ ಬಂದು ಆಕಳ ಮೂತಿ ಹಾಕಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬಳಿಗೆ ತಗೊಂಡು 'ತುಡುಗು ದನಗಳು ಹಸಿರು ಪಟ್ಟಲ ಕಂಡು ಸಾಕು ಭಾಯಿ ಹಾಕಾಟ ಬರಾವ' ಅಂತ ಪಾರವತಿ ಆ ಆಕಳನ್ನು ಬ್ಯಾಯುತ್ತ ಒಡಿಸಿದಳು. 'ನರಿ ಸರಿ ನಿವು ಹೋಗಿ, ನಾ ಬಟಿನಿ' ಅಂತ ಲಬುಮಣಿ ಮಾಪ್ಪು ಅವಸರವಸರಾಗಿ ಹೋಗದ್ದರು. ಲಬುಮಣಿ ಮಾಪ್ಪು ನೋಟ, ಮಾತು ಸಳ್ಳಿಪನಿದ್ದರೂ ರಾಮುವಿಗೆ ಅದೇನೋ ವಾಸನೆ ಹೊಡೆದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಿಪ್ಪು ಬಂದಿತ್ತು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾಮು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಬೀಳಿಹಾಳೆ, ಹೆನ್ನೊ, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಕಲ್ಲರೊಡಬ್ಬಿ ತಗೊಂಡು ಚಿಕ್ಕಿ ಬಿಡಿಸಕೆಂಡಿದ. ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಪ್ಪ ಬಂತು, ಅಲ್ಲಿಸಿದ. ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬಿಡಿಸಿದ. ನೀಡಾಗಿ ಸೊಂಡಿಲು ಬಂತು. ಹಾಗೆ ಸೊಂಡಿಲಿನ ಕೊನೆ ಭಾಗದಿಂದ ಅನೆಯ ದುಖಿವನ್ನು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ತರಹ ಬಗ್ಗಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಬಾಲ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಸತ್ತೊಡಿದ. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಅನೆಯ ಕಾಲುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅನೆಯ ಕನ್ನು, ಕಿವಿ ಬಿಡಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೇಳಬಾಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಕೆಂಡಿದ. ತಂಬ ಜೆನಾಗಿ ಬಂತು. ಖುಷಿಗೊಂಡು ಬೊದು ಬಣ್ಣದ ಕಲ್ಲರೊಬಳಿದ. ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಅನೆ ಅವನ ಬೀಳಿಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಬರುವ ಹಾಗೆ ನಿಂತತ್ತು. ಖುಷಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿ ಅವನ ತಾಯಿ ಪಾರವತಿಗೆ ಹೊರಿಸಿದ. ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಾರವತಿ ಮಗ ಬರೆದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹಣೆಮೇಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯತ್ತಿದ್ದ ಬೆವರನ್ನು ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನೋಡಿದಳು. 'ಚೆಂದ ಬದಿದಿ ಮುದುಕ, ಮುಂದಿನ ವಾರ ಅದೇನೋ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುವ ಪದೆ

ಬಿತ್ತಂತಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಚೆಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಮೊದಲ ಬೊಮ್ಮಾನ ತಗೊಂಡು ಬಾ. ನಿಮ್ಮ ಮಾಸ್ತರು ಖುಷಿಯಾಗ್ಗೆ ಅಂದಳು. ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಮು ಬಂದು ಕ್ಷಣ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ. 'ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಯಾರ್ ಹೇಳಿದ್ದು, ಮುಂದಿನ ವಾರ ಸ್ವರ್ದ್ರ ಬಿತ್ತಂತ?' ಅಂದ. 'ಅಯ್ಯಾ ಹಿಂಗಾಕ್ಕ ಕೇಳಿ? ನಿನ್ನ ನಿಮ್ ಲಚುಮಣಿ ನಾರು ಮಧ್ಯಾನ ಮನಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದ್ದು' ಅಂದಳು. ರಾಮು ಮತ್ತಪ್ಪ ಹೆಡಿಸುಹೋದ್ದ. ಮಾಪ್ಪು ಮನಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚೇ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ದುಃಖನೂ ಆಯಿತು. ಮುಂದಿನ ವಾರ ನಡೆಯುವ ಚಿತ್ರಕಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ದ್ರೇಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹಂಗ ಬಿಡಿಸಬೇಕು ಹಿಂಗೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕು ಅಂತಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ನಿದೆಗೆಷ್ಟು ಏನೇನೊ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆದರೆ, ತಾಗ ಸ್ವರ್ದ್ರಗೆ ಹೋಗೋಂದು ಬೇಡ ಅನ್ನಪಟ್ಟರ ಮಟ್ಟಗೆ ಗಿಗಿಪ್ಪಯಾಯಿತು ಅವನಿಗೆ.

4

'ಶಾಂತ ಅವಸಿಂದ ನಾನು ಒಳ್ಳೆ ಪಾರಾದೆ' ಅಂತ ಪಾರವತಿ, ಶಾಂತನ ತಲೆಯಲ್ಲಿನ ಸೀರನ್ನು ಸಣ್ಣ ಬಾಚಣೆಯಿಂದ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. 'ಯಾಕಮ್ಮ ಅಂತದು ಏನಾಯ್ದು?' ಅಂತ ಶಾಂತ ಕೂರುಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. 'ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಹಸಿವಾಗಾದು' ಅಂತ ರಾಮು ಬಿಡಿಬಂದ. 'ಮುರಾಸಂಚಿಲೆ ಯಾರಾನ ಉಣಿರ್ದೇನು ಮುಚ್ಚ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿ, ದೀರಿ ಮುಡಿನೋ ಹೋತ್ತಾಯಿತು, ಅಮೇಲೆ ಉಣಿವಂತಿ' ಅಂತ ಶಾಂತ ತಲೇಲಿ ಸೀರು ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಪಾರವತಿ ಮಗ್ಗಳಾದಳು. ರಾಮು ಒಳಗೊಂಡಿ ಟೆವಿ ಹಚ್ಚಿ ಬಂದು ಬೀಳಿಹಾಳೆ ತಗೊಂಡು ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುತ್ತ ಪುಲಿತ.

'ಅಮ್ಮ ಹೇಳು, ಅದೇನೋ ಹೇಳುದಿಯಲ್ಲ?' ಅಂತ ಶಾಂತ ಸೀರು ಬರೆಯುತ್ತ ಕೇಳಿದಳು.

'ಮೋನ್ನೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮಣಿ ಮಗಳು ಬುತ್ತಿ